'మీ పేరు ?' ఫైలుచూస్తూ అడిగాడు పారధి.

'అరుంధతి' మెల్లగా జవాబు ఇచ్చింది ఆ యువతి.

'క్వాలిఫికేషన్ ?'

'మెట్రిక్ పాసయ్యాను'

'ఇదివర కెక్కడైనా పనిచేసారా ?'

'లేదుసార్ !'

'సరే మీరు వెళ్ళండి' అన్నాడు పారధి తలెత్తిచూసి. నమస్కారంచేసి ఆమె వెళ్ళిపోయింది.

'ఉదయం సీతాపతి తన యింటికివచ్చి ఈ అమ్మాయిని సిఫార్సుచేస్తూ ఎంతో ప్రాధేయపడ్డాడు రాజకీయ నాయకుల్లా ఆర్భాటమూ చేయలేదు. అధికారమూ చూపలేదు. ఎంతో మర్యాదగా నమ్రతగా అమ్మాయి స్థితిగతులు గూర్చిచెప్పి 'ఉద్యోగానికి తగిన అర్హతలున్నాయని తోస్తే కాస్త దయచూపండి' అన్నాడు. పాపం పేద పిల్ల. సభ్యత సంస్కారంగల యువతి. ఈపాటి ఉద్యోగానికి అంతకంటె ఇంకేం క్వాలిఫికేషన్లు కావాలి? ఆ అమ్మాయినే సెలక్టు చేయాలి' అనుకున్నాడు పారధి.

బెల్ నొక్కాడు ప్యూన్ వచ్చాడు.

'శ్రీమతి రాజ్యలక్ష్మి' అన్నాడు ప్యూన్ వెళ్ళిపోయాడు.

మర్నిమిషం కర్టెను తొలగించుకొని ఒక యువతిలోపలకు వచ్చింది

'పేరు?' తలెత్తకుండానే ప్రశ్నించాడు పారధి

'వి. రాజ్యలక్ష్మి'

'ఏం చదివారు?'

'పి యు. సి'

'పాసయ్యారా?'

'ఆఁ'

తలెత్తి చూసాడు పారధి. అంతే దిగ్భ్రాంతుడయ్యాడు. ఆమెకూడ అతన్ని చూసి అదేస్థితికి గురయింది.

'బావ!' అప్రయత్నంగా ఆమె నోటివెంట వెలువడిందా మాట.

'రాజీ!' విస్మయంగా చూసాడు పారధి.

'ఎంత మారిపోయావు రాజీ' ఏదో ఆత్మీయతాభావం ఉంటేనేతప్ప మామూలుగా నిన్నుచూసి గుర్తించడమే అసంభవం.' అన్నాడు. ఆమె మాట్లాడలేదు.

'ఇక్కడే ఉంటున్నారా?' అడిగాడు.

అపునన్నట్టు . తలూపింది రాజ్యలక్ష్మి.

'ఎన్నాళ్ళనుండి?'

'రెండేళ్ళు కావస్తోంది' మెల్లగా చెప్పింది

'రెండేళ్ళు!' విస్మయపడి చూసాడు.' మూడేళ్ళుగా నేనూ ఇక్కడే ఉంటున్నాను. కాని నీ సంగతులేవీ నాకు తెలియవు. పొరపాటునకూడ ఎక్కడా తటస్థపడలేదు ఎంత విచిత్రంగా ఉందో చూసావా!' అన్నాడు.

ఆమె నిట్టూర్పు విడిచింది

'అలా కూర్చో' అన్నాడు ఆమె కుర్చీలో కూర్చుంది.

టిన్నులోంచి సిగరెట్ తీసి వెలిగించి సీట్లోంచిలేచి కిటికీ దగ్గరకు వెళ్ళాడు. కర్టెను తొలగించి పైకిచూస్తూ, 'నీకేమనిపించినా నాకుమాత్రం చాల తమాషాగా ఉంది రాజీ!'అన్నాడు. ఆమె మాట్లాడలేదు

'ఈ ఇంటర్వ్యూయే లేకుంటే మనమిక కలుసుకొనేవాళ్ళమే కాదేమో! అపును మన సమాగమానికి అవసర మేముంది గనుక?' అన్నాడు.

ఆమె ఇప్పుడూ మాట్లాడలేదు.

'ఉద్యోగానికి వచ్చావు రాజీ! కాని నాచేతి క్రింద పనిచేయగలవా?'

కలవరపాటుతో చూసింది రాజ్యలక్ష్మి

వెనక్కిచూసి తల పంకించాడు సారథి

'నువ్వు ఉద్యోగం చేయాల్సిన అవసర మేమిటో, ఇందుకు తోడయిన పరిస్థితులేమిటో నాకర్థం గావడంలేదు రాజీ!' అన్నాడు ఆమె బాధగాచూసి తలవంచుకొంది మెల్లగా ఆమెచెంతకు వచ్చాడు సారథి 'కాఫీ తెప్పించేదా?' అన్నాడు 'వద్దు' అనిలేచి 'నేను వచ్చి చాలసేపయింది బయట చాల మంది వెయిట్‌చేస్తున్నారు వారు మరోలా—' అనేంతలో అతని ముఖం దెబ్బతిన్నట్టుగా మ్లానమైపోయింది 'ఎక్స్యూజ్ మి రాజీ!' అని అటుతిరిగిపోయి 'సరే వెళ్ళు. నీ అడ్రసు చెప్పు నీకభ్యంతరం లేకపోతే సాయంకాలం గాని రేపు ఉదయంగాని వచ్చి కలుసుకంటాను'అన్నాడు 'నన్ను కలుసుకోడానికి నీ కభ్యంతరం ఏమిటి బావా! ఉహు అలా ఎప్పుడూ భావించవద్దు నీరాకనెప్పుడూ నేనపేక్షిస్తాను. నేనేకాదు బాబుకూడ' అన్నది

ఆమాటతో అతనిముఖం మరింత వివర్ణమైపోయింది. టేబిలుమీదవున్న చిన్న కాగితంపై అడ్రసువ్రాసి 'ఇదిగో అడ్రసు సాయంకాలం తప్పకుండా రాబావా! మరినే వెళతాను' అని వెళ్ళిపోయింది.

ఇటుతిరిగి నిట్టూర్చి సీట్లో కూలబడ్డాడు సారథి. ప్యూన్‌వచ్చాడు.

'విజయలక్ష్మి!' అన్నాడు సారథి

ప్యూన్ వెళ్ళాడు ఎవరో వచ్చారు. అతనేమో అడిగాడు ఆమె చెప్పింది వెళ్ళమన్నాడు, వెళ్ళిపోయింది మరెవరో వచ్చారు ఎవరు వస్తున్నారో ఏమడుగుతున్నాడో అతనికే తెలియదు లిస్టులో వారంతా అయారు. 'హెచ్. సి ని పిలువు' అన్నాడు. ప్యూన్ వెళ్ళిపోయాడు. కాస్సేపట్లో ఒక బుర్రమీసాల వ్యక్తి కళ్ళద్దాలు సవరించుకుంటూ లోపలికివచ్చాడు

ఫైలు ముందుకునెట్టి 'అర్డరువేసాను. ప్రొసీడింగ్సువ్రాసి బంగళాకు పంపండి నేనిక వెళుతున్నా'అన్నాడు డ్రాయరు తెరచి తాళాలువేస్తూ. 'అలాగేసార్' ఫైలు తీసుకొని హెచ్ సి వెళ్ళిపోయాడు

* * *

జీపు దొండపర్తి బజారు దాటిపోయింది

'ఎక్కడ సార్!' అడిగాడు డ్రైవరు జేబులోంచి స్లిప్‌తీసాడు సారథి

'వి రామచంద్రరావు, లలితానగర్ ఎవర్నన్నా అడుగు' అన్నాడు జంక్షనులో స్లోచేసి అటునుంచివస్తున్న ఒక వ్యక్తిని అడిగాడు డ్రైవరు ఆ అడ్రసు ఎక్కడని

'ఏం చేస్తుంటారు?' అడిగాడా వ్యక్తి డ్రైవరు వెనక్కి చూసాడు. సారథి తల పంకించి 'తెలియదు' అన్నాడు

'ఈ నెంబరు ఇక్కడకాదండీ ప్రక్క వీధిలో గణేశ్ కోవెలలేదూ ఆ ప్రక్కవీధిలో అడగండి ఈడోరు నెంబరక్కడే' అన్నాడా వ్యక్తి.

'థాంక్సు' జీపు ముందుకు సాగింది మెల్లగాపోనిస్తూ తలవంచి ఇళ్ళవైపు చూస్తున్నాడు డ్రైవరు

'ఎనిమిది కదూ, ఇది నాలుగు'అని కాస్త ముందుకుపోయి 'ఇదే సార్' అన్నాడు డ్రైవరు.

'అడిగి రమ్మంటారా!' జీపు దిగాడు డ్రైవరు

'నేనూ వస్తానపద' తనూదిగి లోపలికి నడిచాడు సారథి ముందున్న భవంతిలో ఉన్నవారు వెనక్కి వెళ్ళమన్నారు లోపల కమ్మలు ఇళ్ళువాసఉంది. అక్కడకు వెళ్ళి పిలిచాడు డ్రైవరు.

'ఎవరది?' లోపల్నుంచి వచ్చిందొక వృద్ధురాలు

'చూడమ్మా! ఇక్కడ రామచంద్రరావు గారని ఒకతను ఉంటున్నారట.' అడిగాడు డ్రైవరు.

'రామచంద్రరావా!' అని లోపలకు చూసి 'రాజ్యం మొగుడిపేరు ఏమిటే' అనడిగింది.

'రామచంద్రరావత్తా' అని ఎవరో ఇంట్లోంచి చెప్పారు.

సారథిముఖం వికసించింది. ముందుకు వచ్చాడు. 'వారేనండీ' అని 'రాజ్యలక్ష్మి ఇంట్లో ఉందా?' అనడిగాడు.

'లేదుబాబూ! హాస్పటల్కు వెళ్ళింది' అన్నది అవ్వ

'ఎంతసేపట్లో వస్తారో?'

'ఆరు గంటలకల్లా వచ్చేస్తుంది. బాబూ! ఇప్పుడెంతయింది?'

"పావుతక్కువ ఆరు. సరే నే మళ్ళీ వస్తాలెండి' అని వెనక్కి వచ్చాడు సారథి. పైకివచ్చారు

'నువ్వు వెళ్ళిపో జాకబ్. నే తర్వాతవస్తా. జీపు బంగళాదగ్గర వదిలేసి నువ్వు ఇంటికి వెళ్ళిపో' అన్నాడు సారథి

'అలాగేసార్' సెల్యూట్ చేసి జీపు ఎక్కాడు డ్రైవరు.

జీపు కదిలిపోయింది సిగరెట్ వెలిగించి జంక్షనువైపు నడిచాడు సారథి

'బస్‌దిగి అయినా, రిక్షాలో అయినా ఇటేరావాలి ఇక్కడ నిలబడితే సరిపోతుంది' అనుకున్నాడు కిళ్ళీ కొట్టుదగ్గర నిలబడి. అతనితో పెద్ద పరిచయం లేకపోయినా అతనెవరైంది ఆ కిళ్లీకొట్టు వాయర్‌కి తెలుసు. అందుకే 'అలా బల్లమీద కూర్చోండిసార్' అన్నాడు. సరేనని కూర్చున్నాడు సారథి

రెండు సంవత్సరాలుగా రాజ్యం ఇక్కడ ఉంటోంది మూడేళ్ళుగా తనిక్కడ ఉంటున్నాడు అయినా ఒకరి వునికి మరొకరికి తెలియదు తనిక్కడ ఉంటున్నట్టుగా తన బంధువుల్లో చాలమందికి తెలుసు వారి ద్వారాగానైనా రాజ్యం తెలుసుకోలేదా? అసలు బంధువుల్నే రాజ్యం కలుసుకోలేదా?'

ఆలోచిస్తున్నాడు సారథి.

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

1967 దీపావళి కథల పోటీ

ఎప్పటివలెనే ఈ సంవత్సరంకూడా "ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక దీపావళి కథలపోటీ" నిర్వహించపోతున్నదని తెలపటానికి సంతోషిస్తున్నాము. రచయితలందరూ ఎప్పటివలే మాతో సహకరించి ఈ పోటీని జయప్రదం చేస్తారని ఆశిస్తున్నాము.

మొదటి బహుమతి రు. 1600

రెండవ బహుమతి రు. 900

మూడవ బహుమతి రు. 500

నిబంధనలు

1 కథలు స్వంత రచనలై ఉండాలి ప్రతి కథతోనూ రచయిత అది తన స్వంతరచనేనని, దేనికీ అనువాదంకానీ, అనుసరణకానీ కాదని హామీ రాసి పంపాలి ఈ హామీలు వేరే కాగితం మీద కాక కథ వ్రాతప్రతి మీదనే రాసి ఉండాలి.

2 కథలు తెలుగువారి జీవితానికి సంబంధించి ఉండాలి.

3 వ్రాతప్రతి మీద "దీపావళి కథల పోటీకి" అని స్పష్టంగా రాయాలి. కాగితానికి ఒక వైపు మాత్రమే సిరాతో రాయాలి. రచయిత పేరు, పూర్తి చిరునామా కూడా వ్రాతప్రతి మీద స్పష్టంగా రాయాలి. రచన 12 అరఠావు (ఎక్సర్సయిజు నోట్‌బుక్ పేజికి రెండు రెట్లు) పేజీలకు మించరాదు

4. కవరు మీద "దీపావళి కథల పోటీకి" అని స్పష్టంగా రాయాలి. పోటీకి రచనలు 'సంపాదకుడు, ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక, 7, తంబుచెట్టి స్ట్రీట్, మద్రాసు—1' కి పంపాలి

5 పోటీకి గడువు తేదీ 31—8—67. ఆ తర్వాత మా కార్యాలయం చేరిన కథలని మామూలుగా ప్రచురణకి పరిశీలిస్తాము.

6 పోటీలో బహుమతి పొందిన కథలని 'దీపావళి ప్రత్యేక సంచిక'గా 3—11—1967 తేదీకల ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రికలో ప్రచురిస్తాము.

7. పోటీ తుదినిర్ణయం ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక సంపాదకుడిదే. ఈ విషయమై ఎటువంటి ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలూ జరపడానికి వీలులేదు

8. వ్రాత ప్రతులని ఎటువంటి సందర్భంలోనూ తిప్పి పంపడానికి సాధ్యంకాదు పోటీలో పాల్గొనేవారు తమ రచనలతో తపాలాబిళ్లలు అతికించిన స్వంత చిరునామా కల కవర్లు పంపనవసరం లేదు.

9 పోటీలో బహుమతి పొందక మామూలుగా ప్రచురణకి స్వీకరించిన కథల రచయితలకి ఆ విషయం ప్రచురించే ముందు తెలుపుతాము.

వర్షించని మేఘాలు

'రాజ్యలక్ష్మి ఎవరు? నీకే మవుతుంది?' దీనికి సమాధానంగా ఒకనాడు 'నా సర్వస్వం' అని సగర్వంగా చెప్పుకొనేవాడు. కాని ఈనాడు? ఈనాడే కాదు ఏనాడూ తనామెకు ఏమీకాదు. ఆమె అంటే తన మనసులో ఏ భావమున్నా తనంటే ఆమె మనసులో ఉన్నభావం ఏనాడూ ఒకటే. చిన్నాటినుంచీ ఒకచోట మసలిన కారణంగా ఏర్పడ్డ అభిమానమూ, ఆ చెలిమితో పెరిగిన ఆత్మీయతాభావం అంతే, కాని తెలియని గడియ వరకూ ఆమెపై ఎన్నిఆశలు పెంచుకున్నా ఆ ఆశలు వర్షించని మేఘాలని తెలిసిన నాడూ ద్వేషంలేక, క్రోధంలేక తన కలలు చెరిగినా ఆమెకలలు పండాలని ఎన్నో చేయాలనుకున్నాడు చేసినా ఫలితం దక్కలేదు ఎందుకని? స్వీకరించని స్థితులో ఎంత త్యాగమైనా వ్యర్థమే అన్నది ఇదేనేమో!—ఎన్నోరిక్షాలు వస్తున్నాయి కాని దేనిలోనూ రాజ్యం లేదు మూడు బస్సులు వచ్చివెళ్లాయి దేనిలోనుంచి రాజ్యం దిగలేదు బహుశా అట్నుంచెటైనా వచ్చిందేమో? టైము ఏడవుతోంది ఇంకా రాకుండా ఉంటుందా? ఊహుం, లేచాడు. మెల్లగా నడక సాగించాడు, ఆ ఇల్లు చేరాడు లోపలకు వెళ్లాడు

'ఎవరు?' గుడిసెలోంచి ప్రశ్న

'నే నండీ ఇందాకవచ్చానే, రాజ్యలక్ష్మి ఇంకా రాలేదాండీ?' అన్నాడు.

'లేదండీ రాజ్యం ఇంకారాలేదు రోజూ ఈవేళకి వచ్చేసేదే ఇవేళెందుకనో ఇంతవరకు ఉండిపోయింది. అలా కూర్చోబాబూ!' అని 'ఇందిరా! ఆ కుర్చీ తీసుకువెళ్లి పైని వేయవే' అన్నది అవ్వ పైకివస్తూ.

'వద్దులెండి పైని వెయిట్ చేస్తాను' అన్నాడు సారథి.

'పర్వాలేదు బాబూ! కూర్చోండి' అన్నది. లోపల్నుంచి ఒక అమ్మాయి కుర్చీ తీసుకు వచ్చి పైనవేసింది కూర్చున్నాడు సారథి.

'ఆ అమ్మాయి మీ కేమన్నా అవుతుందా బాబూ!' అడిగింది అవ్వ.

ఏమవుతుంది రాజ్యం తనకు?

'బంధువే అవ్వా' అన్నాడు.

'అబ్బ! ఇన్నాళ్లకు విన్నాను బంధువన్న

మాట' అని నిట్టూర్చి 'ఇంతమందిని చూసాను కాని ఇలాటివారి నెక్కడా చూడ లేదు బాబూ! ఒక బంధువులేదు ఒక ఆత్మీయుడు లేడు కష్టాల్లో నేనన్నదిక్కు లేదు' అన్నది విస్మయంగా చూసాడు సారధి.

'వయసులో ఆలోచనలేక ఏదో చేయడం, దానికీనాడు ఇలా అనుభవించడం ఏమిటో కాలం మారిపోయింది బాబూ! ఎంతసేపూ నేటిసంగతేగాని రేపటిసంగతి ఆలోచించరు ఒకరుచెప్పినా వినరు.' అన్నది అవ్వ. నిట్టూర్పు విడిచాడు సారధి

'హాస్పిటలు కెందుకు వెళ్లింది అవ్వా? ఎవరినన్నా చూడటానికా?' అడిగాడు.

'ఎవర్నో చూడటానికెందుకు వెళ్లింది? వ్ప అతన్నే—'

'జబ్బేమిటి అవ్వా!' వ్యాకులంగా అడిగాడు.

అవ్వ వెంటనే చెప్పలేదు కాస్సేపు మెదల కుండా వూరుకొని తర్వాత మెల్లగా 'క్షయ' అన్నది, ఉలిక్కిపడ్డాడు సారధి.

'అది ఈనాడు వచ్చిందికాదు ఎప్పటి నుంచో వున్నదట బాబూ!'

అని 'రెండేళ్లుగా వాళ్లు మాయింట్లో ఉంటున్నారు అబ్బాయి ఎంతో ఆరోగ్యంగా అందంగా ఉండేవాడు. రెండువందల జీతం. చీకూచింతా లేకుండా కాలక్షేపం చేసేవారు. మరి ఏమయిందో ఏమో తెలీయదు ఎని మిది నెలల క్రిందట వుద్యోగం వూడి పోయింది. మళ్లీ ఎక్కడా దొరకలేదు చాలా ఇబ్బంది పడ్డారు. తిండీ, నిద్రా విశ్రాంతి లేకపోగా లోపలున్నజబ్బు పైకురికి ముదిరి ముప్పనయింది ఒకనాటి రాత్రి చాలా ఇదయింది డాక్టర్లను తీసుకువచ్చాం చూసి ఏదో అన్నారు వాళ్లు. ఆ మట్టున హాస్పిటల్లో జాయిన్ చేసాం. ఇదిగో నాలుగు నెలలవుతోంది ఇవాళో రేపో ఆపరేషను చేస్తామంటున్నారట' అన్నది అవ్వ. సారధి హృదయం వికలమయి పోయింది.

అందుకే రాజి వుద్యోగానికి వచ్చింది. అందుకే రాజీవైఖరి అలా మారిపోయింది ఇక్కడగాకుండా హాస్పిటలుకే తను వెళ్లి ఉంటే ఎంత బాగుండేది! కాని రాజీతనతో ఏమీ చెప్పలేదు

'ఇంత జరిగినా ఎవరూ సాయం రాలేదు బాబూ! అంతకంటె దౌర్భాగ్యం ఇంకే ముంటుంది' అన్నది అవ్వ వ్యథతో.

'తెలిసినవారు లేనివారే అయిన వారిజాడే ఒకప్పుడు తెలియకుండా పోతుంది' అన్నది మళ్లీ

'ఏమిటవ్వా!' అన్నాడు సారధి.

'ఏమీలేదు బాబూ! అమ్మాయెప్పుడూ అంటుంటుంది.

'మాబావ ఇక్కడే ఉన్నాడట కాని ఎక్కడో ఏమో తెలియదు. తెలిస్తే నాకిక కష్టాలే ఉండవు కనీసం వాడికి అతనికి తెలిసినా పరుగునవస్తాడు. నాకష్టాలే తన కష్టాలుగా, నాసుఖమే తనసుఖంగా భావించే ఆత్మీయుడు బంధువూ, స్నేహితుడూ అతనొక్కడే అవ్వా'—అని.' సారధి మనసు ఆర్ద్రమై పోయింది

రస్టన్

హారిజాంటల్ ఇంజన్లు

- ఖర్చు తక్కువైనవి
- మన్నికైనవి
- నమ్మకమైనవి
- సులభమైనవి

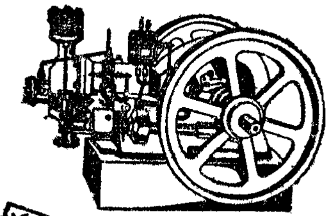

అమ్మేవారు మరియు సర్వీస్ చేయువారు
మెసర్స్ గ్రీవ్స్ కాటన్ & కం లి.
మద్రాస్ 1 ...
బెంగుళూర్-2 78/1-ఎ, జయచామరాజేంద్ర రోడ్
కోయంబత్తూర్ 18 ట్రిచి రోడ్.
హైదరాబాద్-4 ... రోడ్.
RUS/67/2 TEL

వర్షించని మేఘాలు

'రాజీ! నన్ను మర్చిపోయావనే అనుకున్నాను. కాని నువ్వెన్నటికీ మరువవు రాజీ! నన్ను ప్రేమించక అర్థం చేసుకోలేక నువ్వాపాడయి నన్నూ పాడుచేసావని లోకు అనుకుంటే అనుకోనీ, కాని ఇంతకంటె మిన్నగా ప్రేమించే వ్యక్తి ఎవరు? చాలు రాజీ! జీవితంలో ఇక ఆశించేదేం లేదు' రాగోద్వేగంతో మనసు వీగిపోయింది.

* * *

సారధితల్లి చిన్నప్పుడే కన్ను మూసింది. పదేళ్లవరకూ పెంచి, అయిదెకరాలపొలాన్ని చిన్నతాటాకు కొంపనూ మిగిల్చి తండ్రి కూడ కన్నుమూసాడు. మేనమామ జగపతి ఇల్లుచేరాడు సారధి. అత్తకూడ ఎంతో ఆదరంగా చూసేదతన్ని. కాని రాజ్యలక్ష్మికి మాత్రం చిన్నప్పటినుంచీ అతనంటే ఒక విధమైన చిన్నచూపు ఉండేది. ఆదరం లేదు అభిమానం లేదు. అతని ఉనికి అంటేనే అసహ్యపడేది సారధి రూపసికాడు నల్లగా దుబ్బుగా నీగ్రోలా ఉండేవాడు దానికితోడు ఉల్లాసమూ హుషారూలేని మనిషి ఇంట్లో పనులూ, చదువూతప్ప మరోధ్యాస ఉండేది కాదు. నవనాగరిక సంస్కారాలన్నా, అలంకారాలన్నా శ్రద్ధ చూపేవాడుకాదు అందుకే నవనాగరికత వభిలషించే రాజ్యలక్ష్మి అతన్ని అభిమానించలేకపోయింది అసహ్యించుకొనేది కాని ప్రాచీన సంప్రదాయాలపట్ల ఎంతో మక్కువగల జగపతి అల్లుడి ఆలవాట్లనూ, ఆదర్శాలనూ మెచ్చుకొని అతని భవిష్యత్తును వేరే నిరయించుకొన్నాడు భార్యకూడ అదేదారిలో ఆలోచించింది

రాజ్యలక్ష్మి పి యు. సి. పాసయింది. సారధి బియ్యే మొదటి తరగతిలో పాసయ్యాడు. వెంటనే సెలక్షనువచ్చి సబు రిజిష్ట్రారు అయ్యాడు వివాహ ప్రసక్తి వచ్చింది ఇప్పుడే అందరి అభిప్రాయాలు వెల్లడి అయినై రాజ్యలక్ష్మి ఖచ్చితంగా చెప్పేసింది. 'ఆపంది నాకు మగడా! ఛీ! ఈ జన్మలో జరిగేది కాదిది. నేను చచ్చినా ఈపెళ్లికి వప్పుకోను' అన్నది తల్లి ఏమనలేకపోయింది తండ్రి కాస్త కోపంతో చిందులువేసినా బిడ్డను వప్పించలేకపోయాడు.

మాచర్లలో ఉన్న సారధి ఈసంగతి విని అశనిపాతమే చెందాడు. వెంటనే వచ్చాడు. రాజ్యలక్ష్మి మరింత కోపంతో మండిపోయింది

'నిన్ను ప్రాధేయపడి వప్పించాలన్న ఉద్దేశంతో నేనురాలేదూ రాజీ! ఎంత నిన్ను ప్రేమించినా పెళ్లిఉద్దేశం నాకెన్నడూ లేదు. నాకు తెలియకుండా అత్తా మామ ఈ నిశ్చయానికి వచ్చారు. నిన్ను నొప్పించారు, వాళ్ల తరుపున నిన్ను నే క్షమాపణ వేడుకుంటున్నా రాజీ!' అన్నాడు ఎంతో బాధగా. చీత్కారంచేసింది రాజ్యలక్ష్మి. 'నీలో ఇంత సంస్కారం ఉందని నే నెప్పుడూ అనుకోలేదు బావా! చాల సంతోషం' అన్నది వ్యధావమానాలతో అతని మనసు మరింత కృంగిపోయింది శుష్కహాసంచేసి, 'అర్థం చేసుకున్నా, చేసుకోపోయినా నా సంస్కారమంతే రాజీ! ప్రేమించినంత మాత్రాన దాన్ని పొందాలని ఎక్కడుంది? అలాగైతే అది కేవలం వాంఛే అవుతుంది. ప్రేమఅంటే నా హృదయానికి సంబంధించినది. ఎవరినైనా ఏ పరిధుల్లోనయినా ఎంత ప్రగాఢంగానయినా ప్రేమించే హక్కు అయితే మనకుండవచ్చు కాని అవతలి హృదయాన్ని శాసించి ప్రేమించబడేందుకు మానవుడేం చేయగలడు? నేను వికృతాకారుణ్ని, నువ్వు రూపసివి విద్యావతివి చదువున్నా సంస్కారంలేని మొద్దును నేను అందరాని అందమైన చందమామవు నువ్వు. ఆశతో ఎంత విలవిల్లాడినా ఎలా సాధించగలను? పదిహేను సంవత్సరాలు నీతోమసలీ నిన్నర్థం చేసుకోకుండా ఎలా నిన్ను ఆశించానను కుంటావు రాజీ! ఉహూ నాకలాంటి దురాశలూ, దురూహలూ ఏమీ లేవు కాని ఒకటి రాజీ! నేను నిన్ను ప్రేమించినంతగా జగతిలో ఎవరూ ఎవర్నీ ప్రేమించి ఉండరు అది మాత్రం నిజం. నువ్వు ఎవరిదానవైనా నీ సుఖాన్నే ఎప్పుడూ కాంక్షిస్తాను రాజీ! నే వర్షించేదల్లా ఇదొక్కటే దీన్ని నిరాకరించకు. మాటకు గాని చేతకు గాని నా సహాయా న్నర్థించడానికి ఎప్పుడూ సంకోచించవద్దు రాజీ!' అని ఎంతో మధనపడుతూ అన్నాడు రాజ్యలక్ష్మి విచలించిపోయింది. అశ్రునయనాలతో రాగభావంతో అతన్నవలోకిమా 'క్షమించు బావా! ఇన్నాళ్లూ నిన్నర్థం చేసుకోలేక అసహ్యించుకున్నాను ఎన్నో సమయాల్లో అవమానించాను కూడ. కాని ఇక ఇప్పుడు నువ్వు

నాకు బావవేకావు అప్తమిత్రుడవు కూడా. నీ ముందు నేనెప్పుడూ సంకోచించను. మంచైనా, చెడ్డైనా నీ సహాయాన్ని తప్పకుండా అర్థిస్తాను బావా! నువ్వు సాయపడతావనీ నాకుతెలుసు' అన్నది సారథి మాచర్ల వెళ్ళిపోయాడు. నెలరోజుల తర్వాత రాజ్యలక్ష్మినుండి అతనికో ఉత్తరం వచ్చింది. వారి కులంలోనే రామచంద్రరావనే వ్యక్తిని ఆమె ప్రేమించింది, అతనూ ప్రేమించాడు పెళ్ళికిమాత్రం చాలా ఆటంకాలు వచ్చినై.

రామచంద్రరావు వారి సంతులో పెద్దవాడు. అతనితర్వాత ఇద్దరు పెళ్ళికి ఎదిగిన చెల్లెళ్ళూ, చదువుకొన్న ముగ్గురు తమ్ముళ్ళూ, వారి తర్వాత ఇద్దరు ఆడపిల్లలూ ఉన్నారు తండ్రి వృద్ధాప్యం కారణంగా అతని ఆర్జనలేక పెద్దకొడుకు ఆర్జనపైనే కుటుంబపోషణ జరగాల్సినస్థితి వచ్చింది. ఆడపిల్లల పెళ్ళిళ్ళు కావాలి వరుళ్లను తేవాలంటే బోలెడు కట్నాలు పోయాలి కొడుక్కి పెద్దకట్నంతో పెళ్ళిచేసి, దాంతో కూతుళ్ళనూ వదిలించుకుందామన్న ఆలోచనలో అతనున్నాడు కాని కొడుకు ఆదర్శంవేరు అందుకే పాతికేళ్ళొచ్చినా పెళ్ళికాలేదతనికి—

—సంబంధం మంచిదే కూతురికిష్టమూ అయింది కాని పదివేలు కట్నం ఇవ్వాలంటే ఎక్కడనుంచి తెస్తాడు జగపతి? అదీగాక రామచంద్రరావు తండ్రితో అతనికి చిన్న తగువు లున్నాయి. ఆకారణంగా జగపతి ఈ సంబంధాన్ని అంగీకరించలేదు సారథి ఆలోచనలో పడ్డాడు చివరికో నిర్ణయానికి వచ్చి వెంటనే వచ్చాడు. మామయ్యతో సంప్రదించాడు తన పొలం అమ్మేసి ఆడబ్బుతో రాజ్యలక్ష్మికి పెళ్ళి చేద్దామన్నాడు 'చిన్నప్పటి నుంచీ మీవద్ద పెరిగాను మీ డబ్బూ నా డబ్బూ అని భేదం ఏమిటిమామయ్యా!' అన్నాడు

'భేదం ఎప్పుడూలేదు సారథీ! ఉంటే ఈ సంసారం ఎలా గడిచింది? నాసంపాదనతోనే ఇవన్నీ జరిగాయా! అదికాదు కట్నం ఇచ్చిమాత్రం రాజీ పెళ్ళిచేయను ఇతనే కాదు, నా శత్రువైనాసరే కట్నం తీసుకోనంటే నా కభ్యంతరంలేదు' అన్నాడు జగపతి. ఒప్పించాలని ఎంతగానో ప్రయత్నించాడు సారథి ఫలితం లేకపోగా రామచంద్రరావును కలుసుకున్నాడు. అక్కడమూసినా పరిస్థితుల

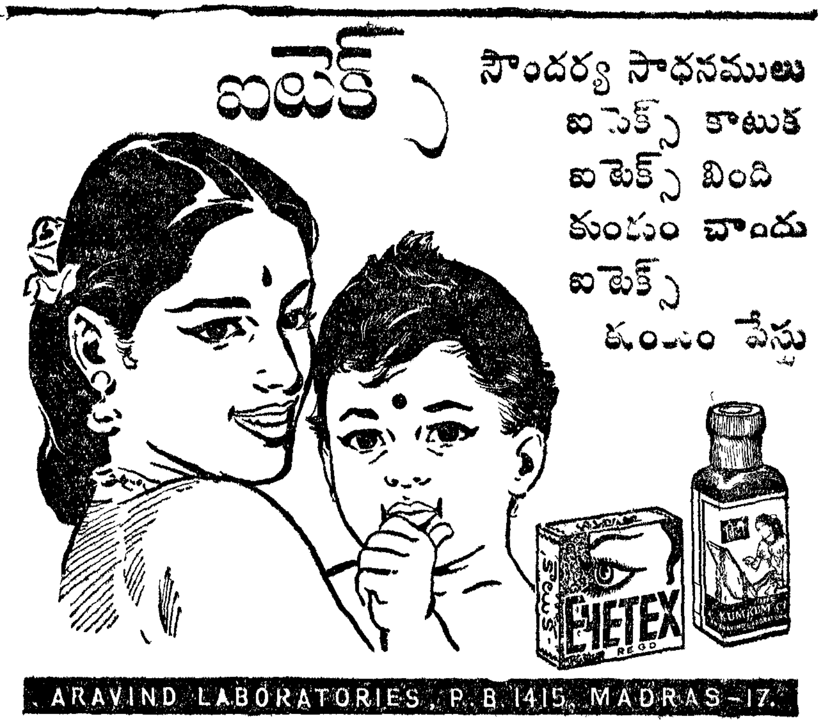

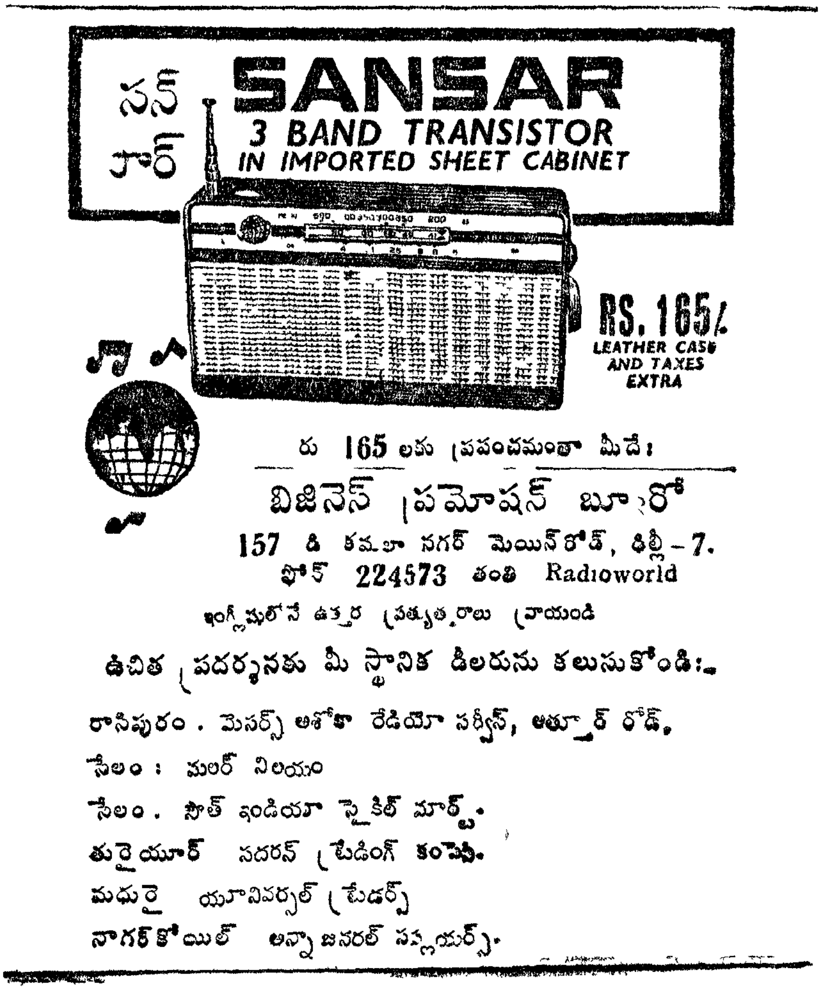

వేలా ఉన్నాయి. ఇక ఏంచేయాలి?' 'మీరే మనుకోకపోతే ఒకమాట చెబుతా రామం గారూ!'' అన్నాడు సారధి

రామచంద్రరావు స్థిరంగా తలూపి 'చెప్పండి' అన్నాడు. సిగరెట్ వెలిగించాడు సారధి, 'రాజీ నాప్రాణం. ఆమె కోసం నేనే దన్నా చేయాలనుకుంటాను చేయగలిగింది చేస్తానుకూడ కట్నం ఇవ్వడానికి మీ మామయ్య ఒప్పుకోడంలేదు. తీసుకోడం మీకూ ఇష్టంలేదు కాని పరిస్థితుల్నిబట్టి కట్నం తీసుకోందే మీకు పెళ్ళిచేయడానికి మీ నాన్నగారు అంగీకరించడం లేదు. ఇటు రాజీని వదులుకోలేక అటు మీ నాన్నగారిని ఒప్పించలేక మీరు సతమత మవుతున్నారు ఇక ఇప్పుడొకటే మార్గం. మీరుకోరిన కట్నం డబ్బు నేనిస్తాను కాని పుచ్చు కొన్నట్టుగా మీరు చెప్పకూడదు ఈ రహస్యం మీరు, మీనాన్నగారూ, నాలోమాత్రమే ఉండిపోవాలి' అన్నాడు. రామచంద్రరావు దెబ్బతిన్నట్టుగా బాధ పడ్డాడు.

'క్షమించండి మీ నిర్ణయాన్నినే నంగీకరించలేను పరోక్షంగా తీసుకున్నా, ప్రత్యక్షంగా తీసుకున్నా తీసుకోడమే. అది నాఆత్మ విశ్వాసానికే గొడ్డలిపెట్టు ఆదర్శాలకే దెబ్బ నా ఆదర్శం కన్నా ప్రేమ గొప్పకాదు నాదృష్టిలో' అనేశాడు విసుర్త్నగా తెల్ల బోయాడు సారధి. రామచంద్రరావునిక ఒప్పించడం సాధ్యంకాదేమో అని భయ పడ్డాడు. కాని రాజీ కన్నీరు అతను ఒప్పుకునేలా చేసింది వెంటనే తన భూములున్న గ్రామంవెళ్ళాడు సారధి. పొలాలన్నీ అమ్మేసాడు డబ్బుతెచ్చి రామచంద్రరావు కందించాడు.

వర్షించని మేఘాలు

వివాహం నిశ్చయమయింది ముహూర్తం నిర్ణయించారు మాచర్లవెళ్ళిపోయాడుసారధి. ఇక్కడ అన్ని ఏర్పాట్లూ జరుగుతున్నాయి సారధి అట్నుంచటు హైద్రాబాద్ వెళ్ళి వధువుకు చీరలూ, వరునికి కానుకలూ కొన్నాడు ఎంతో సంబరంతో వైజాగ్ వచ్చాడు పరిస్థితులు తారుమారయి ఏర్పడ్డ విషమ ఘట్టం అతన్ని నిలువునా కూల్చేసింది

పెళ్ళి ఇక రెండురోజు లుందనగా రాజ్యలక్ష్మి రామచంద్రరావూ ఎటో వెళ్ళిపోయారు ఈ అవమానం అప్రతిష్ట భరించలేక జగపతి ఆత్మహత్య గావించుకున్నాడు రామచంద్రరావు తండ్రిని కలుసుకున్నాడు సారధి అక్కడా ఏమీ తెలియదు అంతా అయోమయంగా ఉంది తనిచ్చినడబ్బు అతని కందలేదు, అసలిచ్చినట్టే తెలియదు. మరి ఆ డబ్బు ఏమయినట్టు? ఎందుకిలా జరిగింది? అత్తను తీసుకొని మాచర్ల వెళ్ళిపోయాడు సారధి తనపేరనక్కడకు వచ్చిఉన్న బాంకు డ్రాఫ్టు అతన్ని వెక్కిరించింది. ఎంతపనిచేసాడు రామం! ఒప్పుకున్నట్టే ఒప్పుకొని ఎందుకిలా చేసాడు? ఇక ఏ మాలోచించినా ప్రయోజనంలేదు ఎవర్నన్నా ఫలితంలేదు వాళ్ళకై ఎంతగానో అన్వేషించాడు కాని గత అయిదేళ్ళగా వాళ్ళ జాడ తెలుసుకోలేక పోయాడు...

* * *

ఇంట్లోంచి పైకి వచ్చింది అవ్వ 'ఏం బాబూ! ఇంకారాలేదు కదూ! టైమెంత యిందేమిటి?' అన్నది.

'ఎనిమిది' అన్నాడు సారధి వాచ్‌చూసి. ఎవరిదో చెప్పుల చప్పుడు సందులో అయింది. అటుచూసాడు సారధి.

'అదిగో వస్తుంది' అన్నది అవ్వ. వచ్చిన రాజ్యలక్ష్మి చీకట్లో కూర్చున్న సారధిని చూడలేదు తన నాటా వేపు వెడుతూ 'ఏమిటవ్వా?' అన్నది

'ఏం లేదమ్మా, ఇవేళింత ఆలస్య మయిందేం' అన్నది అవ్వ 'బస్సులు దొరక లేదవ్వా! అదీగాక హాస్పిటల్లో కూడ ఆలస్య మయిందిలే' అన్నది రాజ్యలక్ష్మి

'అతనికెలా ఉందమ్మా!'

'అలాగే ఉందవ్వా!' అని నిట్టూర్చి, 'ఈ వారాంతంలో గాని అపరేషను చేయరట' అన్నది తలుపు తాళంతీస్తూ.

'నీ కోసం ఎవరో వచ్చారమ్మా! పాపం ఆరింటినుండీ కాసుక్కూర్చున్నారు' అన్నది అవ్వ.

తలుపు తీసి లోపల కడుగుపెడుతున్న దల్లా ఆగి చూసింది రాజ్యలక్ష్మి

'నేను రాజీ! సారధిని' అని ముందుకు నడిచాడు సారధి

'నువ్వా బావా! ఛ్ఛ నీ సంగతే మర్చిపోయాను బావా!' అని 'లోపలకు రా' అన్నది లోనికి వెడుతూ సారధి లోపలకు వెళ్ళాడు.

కుర్చీదులిపి 'కూర్చోబావా!' అన్నది.

నిట్టూర్చి కుర్చీలో చతికిలబడ్డాడు సారధి. ఇంటితీరూ, సామానూ గమనించసాగాడు.

'ఇల్లు చూస్తున్నావా బావా!' అని శుష్కహాసంచేసి 'పేదవారిల్లు' అన్నది.

సారధి తలెత్తి చురుగ్గా చూసాడు 'కాని ఈ పేదరికం ఎలా వచ్చింది రాజీ!' అందామనుకున్నాడు. కాని నోటమాట రాక మిన్న కుండిపోయాడు.

'అతనికెలా ఉంది రాజీ! మరేం భయం లేదు కదా' అనడిగాడు కాస్సేపనంతరం. రాజ్యలక్ష్మి ముఖం వివర్ణమయిపోయింది. కళ్లంట గిర్రున అశ్రువులు తిరిగినై.

'భయంలేదు బావా!' అన్నది మెల్లగా.

'మీ సంగతులన్నీ అవ్వ చెప్పింది రాజీ! మమ్మల్ని విస్మరించడానికీ మేమంటే ఇంత కోపానికీ కారణం నా కర్థంగావడంలేదు రాజీ!' అని రాజ్యలక్ష్మి ముఖంలోకి చూశాడు. ఆమె తత్తరపడి 'నిజం బావా! నీ ఉనికి

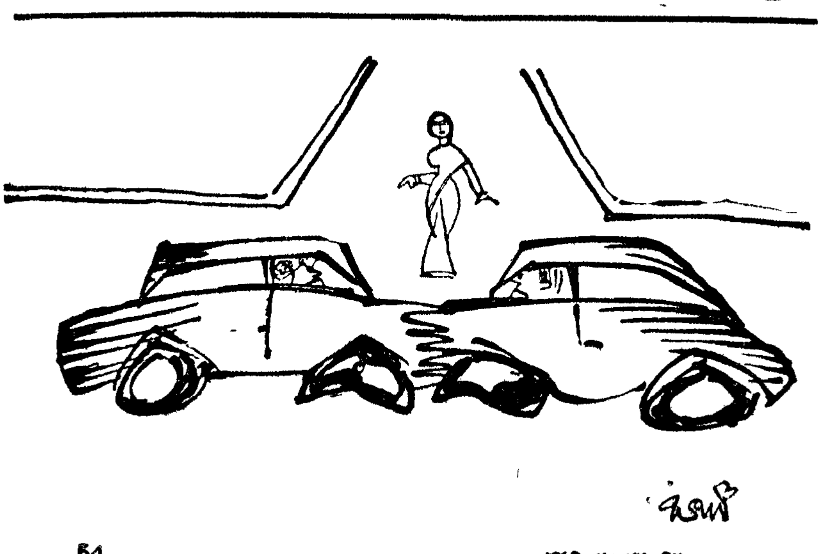

నాకు నిజంగానే తెలియదు. తెలిస్తే నీముందు కూడ నేను దాచేదానివా!' అన్నది మెల్లగా.

'నా ఉనికి తెలియకపోవచ్చు. కాని మీ మామగారింకా అక్కడ అలాగే ఉన్నారు. వారికైనా—' అనేంతలో

'వారిష్టపడలేదు బావా!' అన్నది సారధి ఇక ఏం మాట్లాడలేదు. మెదల కుండా వూరుకున్నాడు గడపలో చతికిల బడింది రాజ్యలక్ష్మి.

'అప్ప మూలంగా మాగాధ విన్నావు కదా బావా! వారికి ఉద్యోగం పోయినదగ్గర్నుంచీ ఎంతో కష్టంగా ఉంది.

'నేను ఉద్యోగానికై ఎంత ప్రయత్నించినా దొరకడంలేదు బావా! నేను తలచుకుంటే సాధించలేనిది ఏదీ ఉండదనుకొనేదాన్ని ఇన్నాళ్ళు. కాని చేజాచినా ఏదీ అందడం లేదు. వారు చూస్తే అలా ఉన్నారు. ఇల్లు చూస్తే ఇలా ఉంది భవిష్య త్తేమిటో అగమ్యగోచరంగా ఉంది బావా!' అన్నది వ్యాకుల స్వరంతో. సారధి మాట్లాడలేదు మౌనంగా ఆమె చెప్పింది విన సాగాడు కాస్సేపు పోయాక కుర్చీలోంచి లేచి 'ఇక నే వెళతాను రాజీ! రేపు నాలుగింటికి వస్తాను ఆస్పత్రికి వెడదాం' అన్నాడు

'అలాగే బావా!'

'ఇవాళలా మర్చిపోయి వెళ్ళిపోకు రాజీ!'

'ఊహుం నీకోసంవేచి ఉంటాను బావా!'

'అలాగే' కదిలిపోయాడు.

'బావా!' పిలిచింది రాజ్యలక్ష్మి

ఆగి వెనక్కిచూశాడు

'ఇవేళ ఇంటర్వ్యూ ఏమవుతుంది బావా!' అనడిగింది సారధి మాట్లాడలేదు,

'నువ్వు దయచూపి ఆ ఉద్యోగమే ఇస్తే నాకెంతో మేలు జరుగుతుంది బావా! ఇక నిన్నెప్పుడూ ఏదీకోరను' అన్నది అతి దైన్య స్వరంతో.

సారధి తలపంకించాడు 'క్షమించు రాజీ! ఇక ఏ విషయంలోనూ నేను నీకు సాయం చేయలేను ఇంతవరకు ఏంచేసినా అది దుష్ఫలి తాన్నే ఇచ్చింది. ఇంకా చేసి నీజీవితాన్నింకా విషమయం గావించలేను రాజీ! దూరంగా ఉంటేనే నువ్వు సుఖంగా ఉంటావని తోస్తోంది. నన్ను క్షమించు' అని చరచర వెళ్ళిపోయాడు. షాకుతిన్నట్టుగా అయింది రాజ్యలక్ష్మి అతన్ని దూరంచేసిన ఆఫీకట్లోకి పిచ్చిగా చూస్తూ ఉండిపోయింది. ●

1967-68 లో మీ అదృష్టము

మీరు ఒక పోస్టు కార్డుమీద మీ పుష్పము పేరునైనా వ్రాసి, మీ అడ్రసు తెలుపండి మేము మీకు రాబోవు పన్నెండునెలలో జరుగు ముఖ్య సంఘటనల అనగా వ్యాపారంలో లాభ నష్టాలు, సర్వీసులో ప్రమోషన్ ట్రాన్సు ఫర్లు, పిల్ల జననం, వివాహం సుఖ సంతోషాలు

మరియు చెడు నక్షత్రములకు శాంతి చేసుకొను విధానములు రు 1-25 లకే పంపెదము. పోస్టేజి అదనం. ఒకదఫా చూసి చిత్తశాంతి పొందగలరు.

PT DEV DUTT SHASTRI
Raj Jyotshi, (WAP) P B 86,
JULLUNDUR CITY

మీ చర్మ సౌందర్యమునకు ..

నిర్మల ఆయుర్వేదిక్ సోప్పు వాడండి

Mfrs: NIRMALA CHEMICALS, Cochin 2.

Agents: M/S PRAGATI AGENCIES, VIJAYAWADA-1. (Phone: 5486)

అమ్మాయిలను నమ్మకండి !
నన్నుపట్టుకొని తాటిపీచు, కాకి
గూడు అంటూ అల్లరిపెట్టేరు
అబలలని అనబడే ఈ ఆడ
పిల్లలు నామీద పడి హడలగొ
ట్టిపారేశారు ఇప్పుడు ఆ అమ్మా
యిలేమంటున్నారో తెలుసా?
ప్రేమట! అమ్మానాన్నా అందరికంటే
నేనే దేవుణ్ణట! పైగా కట్నం అదీ

లేకుండా ఫ్రీగా పెళ్ళి
చేసుకోవాలిట లేకపోతే
గంగాప్రవేశం చేస్తారుట!
బాగుంది కేదూవరస! ఈ కథ
యిలా ఎదురు తిరగడానికి
కారణమేమిటో తెలుసా?
కేశరాజ్ హెయిర్ ఆయిల్

డాక్టర్ వాసూస్
కేశరాజ్
హెయిర్ ఆయిల్
(మెడికేటెడ్ & పెర్ఫ్యూమ్డ్)
డాక్టర్ వాసూ ప్రొడక్ట్సు
రాజమండ్రి-2